కథా కౌముది

అర్ధనారీశ్వరం

వి.పద్మినీదేవి

కౌముది - రచన నిర్వహించిన కథల పోటీ(2015)లో
సాధారణ ప్రచురణకు ఎంపికైన కథ.

"ఒరే గోపాలరావు.. మన శ్రీమని పద్దూ చేసుకోనంటుందిరా. నీవు అర్జంటుగా వచ్చి ఒక్కసారి మాట్లాడు" అని ఆదివారం ప్రొద్దున్నే అన్నగారు ఫోన్ చేయగానే ఠక్కున వాలిపోయాడు గోపీ.

"అదిరా సంగతి. చిన్నప్పటినుండి అనుకున్న సంబంధం. మీ వదినకు దగ్గర బంధువులు. ఇప్పుడీ సంబంధం కాదని క్రొత్త సంబంధం చూడాలంటే ఎంత కష్టం. పెళ్ళంటే మాటలా! ఎన్ని చూడాలి? పైగా దీనికి అమ్మ వత్తాసు" అని ధుమధుమలాడుతున్న అన్నగారిని,

"ఏదో మా శారదొదిన కోడలయితే ఇంటిప్రక్కన ఇల్లు, పిల్లవాడెలాగు అమెరికా పారిపోయాడు పిల్లన్నా కళ్ళెదురుగా వుంటుందంటే ఇది ఇట్లా అడ్డం తిరిగింది" అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటున్న అన్న భార్య మాలతిని

"నేను వచ్చాను. మాట్లాడతాను గద! వదినా.. మరేం ఫర్వాలేదు. చిన్నపిల్ల ఏదో తెలియక అంటే అయిపోయిందా!?" అని సముజాయించాడు.

"కానీ అత్తయ్యకూడా.." అంది మాలతి.

"అమ్మ సంగతి కూడా నే చూసుకుంటాను గద. నీవు హైరానాపడకు" అని ధైర్యం చెప్పి పద్దు అని పిలువబడే పద్మావతి దగ్గరకొచ్చాడు.

పద్దు ఉయ్యాల బల్ల మీద కూర్చుని కారప్పూస కరకరలాడిస్తూ దీక్షగా 'జానకివిముక్తి' నవల పటపటలాడిస్తున్నది.

"ఏవిటే పద్దూ! ఏదో రివల్యూషన్ లేవదీశావుట?" అన్నాడు విషయం కదుపుతూ.

పద్దు పుస్తకంలోంచి తలెత్తి బాబాయిని చూసింది "ఓహో బాబాయా ఎప్పుడొచ్చావు? ఏదీ ఇంకా రాలేదేవిటా అని ఎదురుచూస్తున్నా! పిన్ని ఎలా వుంది?"

"దిమ్మ చెక్కలా వుంది"

"ప్రవీణ్‌గాడు, ఉషాబేబి?"

"అందరూ నిక్షేపంగాని నీ సంగతి చెబుదూ!"

"ఏముంది చెప్పేందుకు? తరతరాలుగా జరుగుతున్న కథే! నేను ఉద్యోగం మానేసి అత్తమామల ఊడిగం ఆపైన పిల్లల సేవలూ చేసుకుని తరించాలట. ఐ హేట్ దిస్ మేల్ డామినేషన్ బాబాయ్. నాకేం గతిలేదా?" చేతిలోని పుస్తకం విసిరి కొట్టింది.

ఎఱ్ఱని పద్దు చెక్కిళ్ళు మరింత ఎర్రబారాయి. తెల్లని కళ్ళలో ఎర్రజీరలు దోబూచులాడాయి. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు పాము బుసల్లా ఉన్నాయి.

"ఆగవే ఆగు. అంత స్పీడొద్దు. ఇందులో డామినేషనేమున్నది. హాయిగా ఇంట్లో కూర్చుని సుఖపడక ఎందుకా కంచిగరుడ సేవ?"

"షిట్! నేనూ, నా డిగ్రీ నా ఎఫిషియన్సి కమ్యూనికేటెడ్ స్కిల్స్ అన్నీ వంటింట్లో కూర్చుని గోంగూర పులుసు వండుకోవటానికా?"

"అబ్బ కాదులేవే! పిజ్జా, బర్గర్స్ కొనుక్కోవటానికిలేగాని మరి ఆ సంగతే శ్రీనుకు నచ్చచెప్పలేకపోయావా?!"

"నాకేం ఖర్మ బాబాయ్! వాడిని బ్రతిమిలాడటానికి నేను మాత్రం ఛస్తే ఉద్యోగం మానేదిలేదు. కావాలంటే నీవే పోయి చెప్పుకో అదే దూకుడుతో అన్నది."

"సర్లె! సర్లె. నేను వెళ్ళి శ్రీనుతో మాట్లాడివస్తా!" లేచాడు గోపాలావ్.

"రాకు.. అటునుండి అటే వెళ్ళి వేరే సంబంధాలు కనుక్కునిరా! మీ వదినకి తన పుట్టింటి తరఫు సంబంధం చేయాలనే తపన తప్ప పిల్ల మనసు తెలుసుకోవాలనే తపనలేదు" అంది అప్పుడే అటుగా వచ్చిన అన్నపూర్ణమ్మ.

"మాతా అన్నపూర్ణేశ్వరీ నీవు కూడానా!?"

"లేకపోతే ఏవిట్రా! ఆ శీనుగాడితో సమంగా బి.టెక్కు చదివింది. ఎమ్.టెక్కు చదివింది."

"వాటికంటే ఎక్కువగా 'జానకి విముక్తి' చదివిందిగాని అమ్మా! దాన్ని అలా ఎగదోయకే పద్దూ! నేను శ్రీనుతో మాట్లాడి వస్తా ఈలోపు పుస్తకం పూర్తి చేసుకో. "

అంటూ ప్రక్కయింటికి వెళ్ళాడు.

గేట్లోనే ఎదురు పడ్డాడు శ్రీను.

"ఏంటి మామయ్యోయ్! దారి తప్పివచ్చినట్లున్నావు. ఆ యింటి మీది కాకి ఈ యింటిమీద వాలట్లేదు గద ఇప్పుడు" అన్నాడు.

"ఎంత నలుపయినా నేను కాకిని కాదులేరా" అన్నాడు గోపాలరావు.

"గోపాలబాలుడు కూడా నలుపేకాని లోపలికి పదమామయ్యా"

"వద్దులేరా! ఇక్కడే బాగుంది చాలా! ఇల్లా సిమెంట్ బెంచీమీద కూర్చుందాం. పెళ్ళి కాన్సిల్ అన్నావట ఏమిటి సంగతి?" అన్నాడు గోపాలరావు బెంచీ మీద కూర్చుంటూ.

"నేను కాదు మావయ్యా! అదే అన్నది"

"మరి అది చెప్పేదాంట్లో కూడా కొంత న్యాయముంది కదరా!"

"నేను చెప్పేదాంట్లో పూర్తిన్యాయముంది మామయ్యా" అన్నాడు శ్రీను పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా.

"నీకు మాత్రం డబ్బు చేదటరా!"

"కరెన్సీకి రుచివుండదేమో మామయ్యా! అయినా నేనెప్పుడూ తిని చూడలేదు."

నవ్వి శ్రీను తలమీద చిన్నగా కొట్టి "నీ ముఖంలే కాని. నెలకు నలభైవేలు సంపాదించి పెడితే తిని సుఖపడటానికి దొబ్బిడాయా?" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"డబ్బు సంపాదన సుఖపడటానికే అయినపుడు మరి సుఖాన వున్న ప్రాణాన్ని కష్టపెట్టడమెందుకు మామయ్యా?" అన్నాడు శ్రీను.

"మరి ప్రతిభ సంగతి ఏమిటిరా! ఇది ఆడవాళ్ళ ప్రతిభను అణగద్రొక్కడమే అంటుంది పద్దు కాదంటావా!"

"ప్రతిభను ఎవరూ అణగదొక్కలేరు మామయ్యా! అది అణచిన కొద్దీ పైకి లేస్తుంది. పిల్లలను ఎవరి మీదో వదలకుండా సంస్కారవంతులుగా ఉత్తమ పౌరులుగా తీర్చిదిద్దటం ప్రతిభ. అత్తమామలను తల్లిదండ్రులను ముసలి వయసులో కష్టపడకుండా చూసుకోవటం ప్రతిభ. బంధువుల్ని, ఆశ్రితుల్ని ఆదరించటం ప్రతిభ. కంప్యూటర్ ముందు కూర్చుని నడుం నొప్పి తెచ్చుకోవడమొకటే ప్రతిభ కాదు. ఏమంటావ్?"

"మరి నేననేదానికి కోప్పడకు కాని, మరి ఇదంతా ఆడవాళ్ళే ఎందుకు చేయాలి? మగవాళ్ళు చేయవచ్చుకద. అహఁ పద్దు అలా అంటే?"

"ప్రకృతి అలా నిర్దేశించింది గదా మామయ్య!? నీవు నేనూ పిల్లల్ని కనలేముగా" నవ్వుతూ అన్నాడు శ్రీను.

"ఓరి పోరా మొండి ఘటమా! కానొరేయ్ దూడలకుమ్ములాటల మధ్య ఎద్దులు నలిగిపోతున్నాయి. అది ఆలోచించు" బాధగా అన్నాడు గోపాల్రావు.

శ్రీను నవ్వి అన్నాడు.

"సరె మామయ్య బాధపడకు. నీకు నేనొక ఉపాయం చెబుతాను దాంతో ప్రాబ్లమ్ సాల్వ్ అవ్వచ్చు. అన్నట్లు ఇది నేను పద్దుకే కాక అలాంటి మహిళామణులందరికి నేను చేస్తున్న ఛాలెంజ్."

"ఏమిటది?" గోపాల్రావ్ కుతూహలంగా చూశాడు.

మరుసటి ఆదివారం గోపాల్రావు పెళ్ళికొడుకుల లిస్టుతో పద్దు దగ్గరికి వచ్చాడు.

"ఇదిగోనే పద్దూ.. నువ్వు కూడా వినవే అమ్మా! నెట్ అంతా శోధించి, కళ్యాణ కల్పతరువులన్నీ గాలించి వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ ఎంక్వైరీలు చేసి షార్ట్ లిస్ట్ చేసి తెచ్చిన పెళ్ళికొడుకులు. ఇదిగో ఇతడందరికన్నా బెస్ట్. కట్నం నాలుగు లక్షలిస్తే చాలు."

చ్రరున లేచింది పద్దు.

"ఏమిటీ! నేను కట్నం యిచ్చి కొనుక్కోవటానికి వాడేం సంతలో గొడ్డా?"

"పోలిక బాగోలేదే పద్దూ! గొడ్డును కొంటే మనింటికి వచ్చి రెండుపూట్లా పాలిస్తుంది. వీడు తన జీతం మనకెందుకిస్తాడు. పైగా నీ జీతం కూడా లాక్కుంటాడు.

మిగతావి ఇంతకంటే ఘోరం.

ఒక సంబంధం వాళ్ళకి కట్నం అవసరం లేదటగాని లాంఛనాలు మూడు రెట్లడిగారు.

ఇంకోటి ఇరవై లక్షలు పెట్టి గ్రాండ్‌గా పెళ్ళి చెయ్యమన్నారు.

మరోటి పిల్ల మొదటినుండి సంపాదించినదంతా లెక్కగట్టి ఇవ్వాలన్నారు. "

"ఇవేం పాపిష్టి సంబంధాలురా వెధవా! ఒట్టి డబ్బు మనుషులు లాగున్నారూ! వీళ్ళు పిల్లనేం సెలక్టు చేస్తారు. వద్దులే మనకు" అన్నది అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"ఇలాగ కాదు బాబాయ్. నా కండిషన్లు ముందే చెప్పి అందుకు యిష్టపడ్డ వాళ్ళనే తీసుకురా."

"ఏమిటో చెప్పు మరి" అన్నాడు గోపాలరావు.

"కట్నం కానీ, లాంఛనాలు కానీ ఇవ్వబడవు. పెళ్ళి ఖర్చులు చెరి సగం. ఇంట్లో పనులు చెరిసగం. జీతం ఎవరిది వారిదే ఇంటి ఖర్చులు చెరిసగం. బయోడేటా నచ్చితే పెళ్ళిచూపులు బయట ఎక్కడయినా.." ఖండితంగా చెప్పింది పద్దు.

మరుసటి ఆదివారం గోపాల్రావు ఒక సంబంధం తీసుకుని వచ్చాడు.

"ఇదిగో పద్దు అన్ని విధాలా నీకనుకూలమైన సంబంధం. నువ్వు చెప్పిన షరతులన్నింటికి ఓ.కె అన్నారు. అతనికి కూడా ఉద్యోగం చేసే అమ్మాయే కావాలట. అది అతని షరతు."

పద్దు ఉత్సాహంగా బయోడేటా అందుకుని ఒక్కసారి చూసి ఫోటోలో బాగానే వున్నాడు అనుకుని "ఇదిగోనే బామ్మా" అంటూ అన్నపూర్ణమ్మగారికి అందించింది.

ఆ తరువాత గోపాల్రావుకేసి తిరిగి "ఓ.కే బాబాయ్. పెళ్ళిచూపులు ఏదన్నా హోటల్లో ఏర్పాటు చెయ్యి" అంది.

అన్నపూర్ణమ్మగారు అడ్డం పడింది.

"ఓసి ఉండవే మొద్దు. నీ తొందర దొంగల్దోల. పిల్లాడి డేట్ ఆఫ్ బర్త్ చూశావా! తొంభై రెండు. నీది తొంభై ఒకటి. నీకంటే చిన్నవాడు."

పద్దు తెల్లముఖం వేసింది. తొందర్లో తను చూసుకోలేదు.

"అయితే ఏమిటి అమ్మా! సీతమ్మ రాముడి కంటే పెద్దది. డాక్టర్ అంజలీ టెండూల్కర్ సచిన్ కంటే ఐదేళ్ళు పెద్ద. ఐష్ కంటే అభిషేక్ బచ్చన్ చిన్న" గోపాల్రావు చెబుతుంటే

అన్నపూర్ణమ్మ గయ్‌మంది.

"చిన్నవాడయితే వరహీనం అవుతుందిరా వెర్రికుంకా! ఆయుక్షీణం అంటారు పెద్దలు."

"ఏమే పద్దూ నీవేమంటావ్?" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

"ఏమిటో బాబాయ్ నాక్కూడా అదొకలా వుంది. పోనీ ఇంకోటి చూడరాదు."

"సరే నీకిష్టం లేకపోతే అలానే చేద్దాం" అంటూ లేచాడు గోపాల్రావ్.

మరుసటి ఆదివారం మరొక పెళ్ళిసంబంధం తీసుకుని ఉత్సాహంగా వచ్చాడు గోపాల్రావ్.

బయోడేటా ఇస్తూ "ఇదుగోనే అమ్మా! పద్దూ నీవుకూడా చూడు. ఈ పిల్లాడు పద్దూ కంటే మూడేళ్ళు పెద్దవాడు. చదువు, ఉద్యోగం అందం అన్నీ బాగున్నాయి."

"అట్లా అన్నావు బాగుంది." అన్నది అన్నపూర్ణమ్మ.

కానీ బాబాయ్. పద్దు ఆగిపోయింది.

"ఏమిటే?"

"ఇతని ఎత్తు నాలుగంగుళాలే. నేనేమో ఐదూ ఐదు"

"అయితే ఏమిటే అమితాబ్ బచ్చన్ ఆరు రెండు. జయబాధురి ఐదు. ఇంచక్కా లేరూ. మీ బామ్మా తాతయ్య అంటే మా అమ్మా నాన్నా కూడా అంతేగా."

దాంతో అన్నపూర్ణమ్మగారు రెచ్చిపోయింది.

"ఛీ నోరుముయ్యరా అంట్ల వెధవా! మగవాళ్ళు పొడవున్నా ఫర్వాలేదు. ఆడపిల్లకంటే మగవాడు పొట్టి అయితే ఏం బాగుంటుంది. ఈ వామనమూర్తి కాకపోతే మరోడు దొరకడా?" అని దులిపేసింది.

"సర్లేవే! మరి ఇవ్వన్నీ నాకు ముందే చెప్పొద్దా!"

"చెప్పేదేమిటిరా పిచ్చికొయ్యా! ఆ మాత్రం లోకజ్ఞానం ఉండొద్దూ. పెద్ద పెళ్ళి సంబంధాలు చూడటానికి బయల్దేరాడు మొనగాడప్పన్న" అంటూ దండకం ఎత్తుకుంది.

"సర్లేవే ఈసారి అన్నీ సరి చూసుకునే తెస్తాను" అంటూ జారుకున్నాడు.

కానీ ఈసారి గోపాలరావు వచ్చేసరికి నెలరోజులయ్యింది.

ఈలోగా మాలతమ్మకెందుకో బి.పి షుగరు వచ్చినాయి. కుడిచెయ్యి పడిపోయింది. మోకాళ్ళు పట్టుకు పోయాయి. నాలుగురోజులు హాస్పిటల్‌లో వుండి వచ్చింది.

అన్నపూర్ణమ్మగారికి వయసు పైబడటం వలన ఏ పనీ చేయలేదు. పైగా వణుకుడు రోగం.

ఇంక వంట పనంతా పద్దూ నెత్తిన పడింది. పనిమనుషులు వున్నా కూడా వచ్చీ రాక సతాయించారు. తండ్రి చేతనైనంత సహాయం చేస్తూనే వున్నాడు కానీ ఆయనకు ఆఫీసు పని ఒత్తిడి పైగా భార్య అనారోగ్యం వలన ఆమెకు కావలిసినవి చూడ్డంతో ఎక్కువ సహాయం చేయలేక పోతున్నాడు. దాంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్నది.

ఇలాక్కాదని ఇంట్లో వండకుండా కర్రీ పాయింట్స్‌నుండి కూరలు తెచ్చింది. కానీ అవి తినలేక ఇంటిల్లిపాది సిక్ అయిపోయారు. దాంతో లీవ్ పెట్టక తప్పలేదు.

కానీ ఇంతవరకు ఇవతల పుల్లతీసి అవతల పెట్టిన పాపాన పోలేదు. అంతా తల్లే చూసుకునేది. ఇప్పుడు ఇంట్లో ఇంత చాకిరి చేయాల్సి వచ్చేసరికి ఒళ్ళు హూనమైంది.

తల్లి మంచంలో కూర్చుని అన్నీ చేయించుకోవడమేగాక కాస్త ఉస్సు అస్సు అంటం ఆలస్యం. "ఏమిటే ఈ మాత్రానికే ఇట్లా ఆపసోపాలు పడతావు. రేపు పెళ్ళై పిల్లలు పుడితే ఏం చేస్తావే!?" అంటూ మండిస్తున్నది.

పైగా బామ్మ హాయిగా కూర్చుని అదిట్లా ఇదిట్లా అది అంటు ఇది సొంటు అని ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తుంటే ఒళ్ళు మంట మరింత ఎక్కువవుతున్నది.

ఈ పెళ్ళి సంబంధాల గొడవ గురించి ఆగింది కానీ లేకపోతే ఈ మాయదారి ముసలమ్మని బాబాయి యింటికి తరిమెయ్యాలని లోలోపల పళ్ళు కొరుక్కుంటున్నది.

అలాంటి పరిస్థితులలో వచ్చాడు గోపాల్రావు. కానీ పద్దూకి అప్పటికి పెళ్ళిమీద ఇంట్రస్టు కూడా పోయింది.

"ఇన్నాళ్ళు ఏమైపోయావురా ఆగమ్మ కాకి!?" అంటూ వచ్చింది అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"మరి వెతకొద్దేమిటే మనం కోరినలాంటి సంబంధం. చూడిది నిక్షేపంలాంటి సంబంధం. పెళ్ళికొడుకు వయసు, ఎత్తూ రంగూ అన్నీ పద్దూ కంటే ఎక్కువే. ఇంట్లో సగం పనికాదు మొత్తం పని చేస్తాడు. ప్రైవేట్ స్కూల్లో టీచర్. జీతం ఎనిమిదివేలు."

"ఏమిటీ! ఎనిమిదివేలా? ఇంటద్దెకు సరిపోతుంది. ఉండటానికి ఓకె. మరి తింటానికో!?" వెటకారంగా అన్నది అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"దీనికి నలభైవేలు వస్తుంది గదే! లక్షణంగా తింటారు."

"ఏమిటీ అంట్లు తోముతూ ఆడదాని సంపాదన మీద పడి తింటాడా ఆడంగి వెధవ?" ఉక్రోషంగా అన్నది అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"అదేమిటే అట్లా అంటావు. మీరు మగవాళ్ళ సంపాదన తింటంలేదా మగవాళ్ళు అట్లా అనుకుంటారా?"

"నాకదేం తెలియదు. ఆడదాని సంపాదనకాశపడే వాడిని సన్నాసి, వాజమ్మ అంటారు. ఇంతకంటే శీనుగాడి సంబంధమే నయం గదరా! దీనికంటే రెట్టింపు జీతం, పైగా బోలెడంత ఆస్తి. ఇదింత ఒళ్ళు విరుచుకుని సంపాదించాల్సిన అవసరమేముందసలు?" అంది అన్నపూర్ణమ్మగారు.

"అవును బాబాయ్. నేనూ అదే ఫోన్ చేద్దామనుకున్నాను నీకు" అని తక్కున నాలుక కరుచుకుంది పద్దు.

"అంతలా కర్చుకోకే.. నాలుక తెగిపోగలదు" అంటూ హుషారుగా లేచాడు గోపాల్రావ్.

"ఇంకేమమ్మా వదినా! నీవు లేచి వినాయకుడికి ముడుపు కట్టి పెళ్ళి పనులు మొదలెట్టుకో. ఇవాళ దివ్యమైన రోజు వర్జ్యం కూడా లేదు" అని వదినగారితో చెప్పాడు.

ఆ మాట వినగానే అప్పటిదాకా ముక్కుతూ మూలుగుతున్న మాలతమ్మ ఛెంగున లేచి దొడ్లో వున్న చిన్నరోలు కడిగి అమాంతం లోపలికి తీసుకువచ్చి దేవుడి ముందుపెట్టి గౌరి కల్యాణ వైభోగమే, లక్ష్మి కల్యాణ వైభోగమే అని కూనిరాగాలు తీసుకుంటూ వినాయకుడికి ముడుపు కట్టటానికి తయారు చేసుకోసాగింది.

"మరి నేను హాలు మిగతా ఏర్పాట్లు చూస్తాను" అంటూ బయల్దేరాడు గోపాల్రావు.

ఆ ఇద్దర్నీ చూసి "ఆరి దొంగ భడవల్లారా! అందరూ కలిసి ఇన్ని దొంగనాటకాలాడతారా!?" బుగ్గలు నొక్కుకుంది అన్నపూర్ణమ్మ.

ఆ తరువాత శ్రీనివాస్‌ని కలిసినపుడు అతని భుజం మీద చరుస్తూ "అసాధ్యుడివిరా శ్రీనూ. సాధించావ్ మొత్తానికి. ఎలా ఊహించావ్?" అన్నాడు గోపాల్రావ్.

శ్రీనివాస్ నవ్వి అన్నాడు "పద్దు, అమ్మమ్మలాంటి సగటు స్త్రీలందరూ పురుషాధిక్యాన్నే కోరుకుంటారు మామయ్యా! అంతెందుకు. శివధనస్సు అవలీలగా ఎత్తగలిగిన సీత రాముడే వచ్చి రావణున్ని చంపాలని కోరుకుంది కద. సగటు స్త్రీ స్వభావాన్ని వాల్మీకి సీతలో ఆవిష్కరించాడు మామయ్యా! అయితే శక్తి స్వరూపాలైన మహిళామణుల సంగతి వేరు. ఆ స్త్రీ శక్తి ముందు ఏ పురుష శక్తి నిలువలేదు. ఇహ మిగతావారు, నా దృష్టిలో స్త్రీ పురుషులిరువురు పరిపూరకాలు. వారు సమానులు కారు. ఒకరే అర్ధనారీశ్వర తత్వం మనకదే కద బోధించేది మామయ్యా!"

తన కళ్ళముందు పుట్టిపెరిగిన శ్రీనుగాడు గీతాచార్యుడులా అనిపిస్తున్నాడు గోపాల్రావుకి.

Click here to share your comments on this story